

DOE WAT JEZUS DEED

Het avontuur met God
in het gewone leven

ROBBY DAWKINS

DOE WAT JEZUS DEED

ROBBY DAWKINS

Doe wat Jezus deed

– Het avontuur met God in het gewone leven

Uitgegeven door Meer
meer@arrowz.org
www.arrowz.org/meer

Meer is een imprint van Uitgeverij Arrowz, dienstbaar aan het
Evangelisch Werkverband binnen de Protestantse Kerk in Nederland.

Auteur: Robert Dawkins
Vertaling: Ardjan de Boo
Omslagontwerp en typografie: Ronald Gabrielsen, 3ig.org

ISBN 978 94 92726 02 5
NUR 707

Copyright © 2013 Robert Dawkins
Oorspronkelijke titel: Do What Jesus Did
Oorspronkelijke uitgever: Chosen Books, a division of Baker Publishing Group, Grand Rapids,
Michigan. Alle rechten voorbehouden.

Copyright Nederlandse vertaling © 2018 Arrowz, Haarlem
Uitgegeven met toestemming.

De Bijbeltekst in deze uitgave zonder nadere bronvermelding is ontleend aan de Herziene
Statenvertaling, © 2010 Stichting Herziene Statenvertaling.

De Bijbeltekst in deze uitgave met de vermelding NBG is ontleend aan de NBG-vertaling 1951,
© 1951 Nederlands Bijbelgenootschap.

De Bijbeltekst in deze uitgave met de vermelding NBV is ontleend aan De Nieuwe Bijbelvertaling,
© 2004/2007 Nederlands Bijbelgenootschap.

Het gebruik van eerbiedskapitalen is aangepast aan de huisstijl van de uitgever van dit werk.
Cursivering van Bijbeltekst en redactionele invoegingen tussen rechte haken zijn toegevoegd
door de auteur.

Omwille van de leesbaarheid is afgezien van inclusief taalgebruik als 'hij of zij' en 'zijn of haar' en
gekozen voor de voornaamwoorden 'hij' en 'zijn' als onzijdige termen.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in
een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze,
hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier – met
uitzondering van korte citaten in gedrukte recensies – zonder voorafgaande schriftelijke toestemming
van de uitgever.

All rights reserved. No portion of this book may be reproduced, stored in a retrieval
system or transmitted in any form, electronically, mechanically, by means of photocopying, recording
or otherwise – with the exception of brief quotation in printed reviews – without the prior written
permission of the publisher.

Inhoud

Aanbevelingen	9
Voorwoord van Hans Maat	11
Voorwoord van Bill Johnson	13
1. Gangsters op bezoek	15
2. Een eerste glimp	31
3. Dorre beenderen	39
4. Het omgekeerde Koninkrijk	53
5. Kleingeld in Gods portemonnee	69
6. Zijn stem leren verstaan	91
7. De werken van de duivel verbreken	113
8. Vrijheid voor de gevangenen	127
9. Je hebt meer autoriteit dan je denkt	139
10. Verwonde genezers	161
11. Twijfel diskwalificeert je niet	177
12. De doden opwekken	195
13. Ontmoediging en volharding	215
14. Mijn verhaal: doen wat Jezus deed	233
Noten	237
Over de auteur	239

Als Evangelisch Werkverband geloven we dat het leven onder leiding van de Heilige Geest een avontuur is dat je niet alleen moet bestuderen, maar moet uitoefenen in het normale christelijke leven. Waar wij gehoorzamen, doet Jezus wonderlijke dingen door gewone mensen heen. Dat laat Robby Dawkins ons met zijn eigen leven zien in *Doe wat Jezus deed*. Laat dit boek je uitdagen en een vuur in je ontsteken, zodat jij ook gaat doen wat Jezus deed.

IN MEMORIAM

Dit boek is een eerbetoon aan het prachtige leven van mijn moeder, Rose Marie Douglas Dawkins. Haar liefde voor Jezus en onbaatzuchtige zorg voor mij en vele anderen hebben mijn leven blijvend beïnvloed. Keer op keer stelde ze ons huis open om daklozen en mensen met psychiatrische problemen te helpen. Ook was ze een liefdevolle moeder voor allerlei ontspoorde en dakloze tieners. Ze kookte voor iedereen en getuigde over Jezus. Haar geloof en relatie met Jezus waren onwankelbaar. Kort voor het einde van haar strijd tegen darmkanker, keek ze me op een avond aan en zei: ‘Jezus’ liefde is beter dan het leven.’

Het verhaal van mijn geboorte is tekenend voor mijn moeders trouw aan God. Satan verscheen aan haar en zei dat als ze mijn geboorte door liet gaan, hij ons beiden zou doden. Mijn moeder reageerde: ‘De Heer heeft dus duidelijk een plan met het leven van dit kind en ik verzet me niet tegen Gods plan – ook niet als ik daarvoor moet sterven.’ Satan bezocht haar daarna nog regelmatig en probeerde haar in verleiding te brengen om de zwangerschap te beëindigen. Ze hield moedig voet bij stuk. Ik werd op paaszon­dag geboren. Hoewel er tijdens de zwangerschap geen complicaties waren geweest, zei de arts tegen mijn vader toen hij de ziekenhuis­kamer verliet: ‘Dit was oorlogsgebied. Het gaat goed met moeder en kind, maar dit ging niet zonder slag of stoot.’ Ik geloof dat de oorzaak hiervan ligt in wat ik in dit boek met je deel.

*Ik wil mijn geweldige vrouw Angie
en onze zoons Judah, Micah, Isaiah,
Elijah, Canah en Caspian
bedanken voor hun grenzeloze steun
en geduld in dit proces.
Jullie zijn mijn inspiratie.*

*Mijn bijzondere dank gaat uit naar
Nicole Voelkel, zonder wie dit boek
er niet was gekomen.
Haar onderzoek, schrijfwerk en
passie voor de inhoud van dit boek
waren onmisbaar. Ik ben haar eeuwige
dank verschuldigd voor haar trouwe
toewijding.*

Aanbevelingen

Robby Dawkins brengt ons terug bij de fundamentele roeping van de kerk: Jezus Christus als zijn discipelen écht in alles navolgen, ook in zijn daden. Jezus was volledig toegewijd aan zijn Vader en Hem radicaal gehoorzaam. Daardoor nam Hij voortdurend risico's om alle verloren mensen terug te brengen bij het Vaderhart van God. Discipelschap betekent dat ook wij risico's moeten nemen, willen we Gods Koninkrijk hier op aarde zichtbaar maken. Angst, twijfel, gebrokenheid of onvolmaaktheid zijn geen excuses om niet te doen wat Jezus zegt. Als God Robby Dawkins op zo'n krachtige manier gebruikt, een gewoon mens zoals wij (Jak. 5:17), dan kan én wil Hij op dezelfde manier door een ieder van ons heen werken.

– ***David ten Voorde***

Predikant Opstandingskerk, Nunspeet (PKN)

Doe wat Jezus deed is een frisse oase voor wie hongert naar meer van Gods aanwezigheid. Robby Dawkins geeft de kerk visie, passie en kracht om in geloof uit te stappen. Hij schrijft herkenbaar en eerlijk over het christelijke leven met zijn diepte- en hoogtepunten, maar is bovenal vol enthousiasme over hoe God zijn jongensdroom waarmaakt en hopeloze plekken in plaatsen van hoop verandert.

– ***Raymond R. Hausoul***

Predikant Evangelische Kerk De Hoeksteen, Ieper (B)
Wetenschappelijk onderzoeker Evangelische Theologische
Faculteit, Leuven (B)

Robby Dawkins heeft een zeer interessant boek geschreven over het doen van de werken van Jezus. Ik heb genoten van de inspirerende getuigenissen, maar ook van de praktische inzichten met betrekking tot het verstaan van Gods stem voor anderen. Dit is een buitengewoon inspirerend en bemoedigend boek.

– ***Randy Clark***

Oprichter en directeur Global Awakening

Voorwoord van Hans Maat

Wie dit boek leest, krijgt een uitdagend beeld van het ‘normale christelijke leven’. Robby Dawkins pleit voor een leven dat verrassend veel lijkt op het leven dat Jezus leidde. De kans is groot dat je als lezer al bij de titel dacht: Is dat mogelijk, doen wat Jezus deed? Wij zijn Jezus toch niet? Dat is zeker waar! Nooit eerder zagen we een Mens die zó vervuld was van de Heilige Geest als Hij. Toch is onze Heer Jezus heel helder over het werk van zijn volgelingen (Mat. 10:8). Voor Hem is het normale christelijke leven een leven waarin geloof, genezing en bevrijding de normaalste zaak van de wereld zijn.

De traditie waaruit wij voortkomen, of die nu protestants, katholiek of evangelisch is, is eeuwenlang buitengewoon selectief geweest. We hebben Jezus maar voor een deel uitgedragen en nageleefd. Het is voor ons vanzelfsprekend om een leven te leiden met een hoogstaande moraal en te werken aan onze karaktervorming. We bestrijden onrecht en armoede; daarin willen we graag op Jezus lijken en doen wat Hij zou hebben gedaan. Maar de werken van Jezus doen waar het gaat om de tekenen van het Koninkrijk, dát vinden we niet vanzelfsprekend.

Kritische collega's hebben mij weleens gezegd: ‘Hans, moet je nou zo veel moeite doen om dat “beetje meer” in het stugge hout van de kerkbank te wrijven?’ Ik denk echter dat zij zich niet realiseren dat de kern van Jezus' werk juist bestaat uit het brengen van diepgaande verzoening, met een reikwijdte die verdergaat dan een plaats in de hemel. Het Koninkrijk wordt hier en nu zichtbaar in geloof, voorziening, genezing en bevrijding.

Het tijl keert en dat is maar goed ook. Dit boek daagt ons uit om het héle evangelie van het Koninkrijk te praktiseren. Robby vertelt ons kwetsbaar en eerlijk hoe hij een actieve houding ontwikkelde waarin Gods Koninkrijk doorbrak, ondanks zijn aanvankelijke weerzin door overdrijvingen en manipulatie die hij in zijn jeugd had gezien. Robby begon zelf te doen wat Jezus deed en niet als uitzondering, maar als regel voor zijn leven.

Een prachtig citaat uit het boek geeft de kern weer: *God's gift to us is ability; our gift to God is availability* – Gods geschenk aan ons is zijn kracht; ons geschenk aan God is beschikbaarheid. Wij kunnen onmogelijk doen wat Jezus deed en toch doet Hij het door ons heen. De sleutel is gehoorzaamheid en het begint met: 'Hier ben ik Heer, maak gebruik van mij zoals U wilt.'

Ik vind dit een fantastisch boek vanwege de praktische getuigenissen, verhalen en af en toe verrassende Bijbels-theologische reflecties. Robby is een Koninkrijksdenker. Zijn leven speelt zich niet alleen af in de kerk of op conferenties, maar hij verbindt mensen met God in de sportschool, het winkelcentrum, in het openbaar vervoer of op school. Hij staat dicht bij jou en mij. Zelf zegt hij: 'Als God mij kan gebruiken, dan kan Hij iedereen gebruiken.' Voor de twijfelers en hen die denken dat je een soort gelovige superheld moet zijn, schrijft hij: 'Twijfel scheidt ons niet van Gods liefde en het weerhoudt ons er niet van om de werken van Jezus te doen.'

Doen wat Robby doet lijkt me daarom een prima advies. Ik zeg en de lezer met de vrijmoedigheid om ook op weg te gaan en de werken van Christus te doen!

– **Hans Maat**

Directeur Evangelisch Werkverband

binnen de Protestantse Kerk in Nederland

Voorwoord van Bill Johnson

Een van mijn favoriete Bijbelverhalen gaat over twee discipelen die op weg zijn naar Emmaüs. Ze zijn intens verdrietig omdat Jezus zojuist is gestorven. Jezus heeft hoop gebracht in elk gebied van hun leven, maar nu is die hoop met Hem in het graf verdwenen.

Een vreemdeling kruist hun weg. Hij vertelt over de Messias en hoe deze moest lijden voor de hele mensheid. De discipelen worden zo geraakt dat ze deze man overhalen om bij hen te blijven. Tijdens de maaltijd breekt Hij het brood. Opeens gaan hun ogen open en zien ze dat het Jezus zelf is. Hij is opgestaan! Maar op datzelfde moment is Hij weer verdwenen. Het gesprek dat hierop volgt, raakt me het meest. Terwijl ze napraten over hun ontmoeting, zeggen ze: ‘Brandde ons hart niet in ons, toen we met Hem spraken?’

Mijn hart begon te branden tijdens het lezen van dit boek, ik kan het niet anders omschrijven. Ik ben vol passie, hoop en verwachting van wat dit boek in mijn leven gaat uitwerken. Robby’s getuigenissen bevatten het DNA van de opgestane Christus. Wat me het meest treft, is dat Jezus door hele gewone mensen wonderen doet.

Het ene moment werd ik geraakt door het getuigenis van een wonder – zowel vanwege Jezus’ reddende werk als de moed van de auteur. Het volgende moment kwam het door Robby’s wijsheid en inzichten: de manier waarop hij omgaat met bepaalde situaties, maar ook zijn benadering van de Bijbel. Dit boek staat vol wijsheid en getuigenissen, twee kostbare schatten voor gelovigen.

Ik moest denken aan de volgende Bijbeltekst: ‘De getuigenis van de Here is betrouwbaar, zij geeft de eenvoudige wijsheid’ (Ps. 19:8). De krachtige combinatie van getuigenissen

en wijsheid bieden iedere volgeling van Jezus houvast. Vaak wordt het streven naar wonderen beschouwd als uitzonderlijk, ondoordacht en zelfs verdacht. Maar Bijbels gezien zijn getuigenissen van wonderen *betrouwbaar* – stabiel en sterk. Wonderverhalen verlenen wijsheid aan het leven van de gelovige. Dat doet dit boek ook.

Ik geloof dat er door dit boek veel geestelijke reuzen zullen ontstaan, omdat het iets doet ontwaken in het hart van de gelovige wat door teleurstelling of leugens in slaap is gesust. Robby slaagt erin om de lezer te overtuigen van het feit dat ook hij deze wonderen kan meemaken. Tegelijk erkent hij dat de doden niet altijd opstaan, de rekeningen soms nauwelijks betaald kunnen worden en dat mensen niet altijd worden genezen. Het is een eerlijk boek zonder overdrijvingen.

Soms gebeurt er een wonder ondanks de twijfel waarmee gebeden wordt. Robby's ervaring hiermee was het begin van zijn ontdekking dat het evangelie doet wat het belooft. *Doe wat Jezus deed* is de vrucht van deze ontdekking, waar een ieder van ons zijn voordeel mee kan doen.

– ***Bill Johnson***

Senior pastor Bethel Church, Redding

Gangsters op bezoek

Vader, maak mij iemand die mensen voor een kritieke keuze stelt. Ik wil niet slechts een schakel zijn; ik wil dat mensen in alles Christus in mij zien, zodat ze weten dat ze een allesbeslissende keuze *moeten* maken.

– JIM ELLIOT

De deur van onze kerk zwaaide open. Twee prominente leden van de Latin Kings, de grootste bende in onze stad, stapten binnen. Onze gemeente bevindt zich in een wijk van East Aurora, Illinois, het epicentrum van de Latin Kings. Zonder een begroeting stelden ze zich tegenover mij op. Met een knikje naar de kogelgaten in het gebouw begonnen ze luchtig te praten over verschillende gevechten waaraan ze hadden deelgenomen. Het was hun manier om te zeggen: 'Je bent gewaarschuwd; zoek geen ruzie met ons.' Er stond onze stad een nieuwe, heftige bendeoorlog te wachten en ze wilden me duidelijk maken dat ik me op hun grondgebied bevond.

Aurora kent een lange geschiedenis van geweld, van de dagen van Al Capone in de jaren dertig en veertig van de vorige eeuw tot de almaar toenemende bendeoorlogen in de jaren tachtig en negentig. In die tijd werd onze buitenwijk overspoeld door arme huurders uit Chicago die uit de buitenwijken van hun stad moesten vertrekken. Het gevolg was dat er gevechten ontstonden tussen bendes die een steeds kleiner territorium moesten delen. Dankzij deze bendes lag het percentage doden in onze stad vaak hoger dan in Chicago zelf.

Door veel inspanning van leidinggevende mensen in de buurt, kerken en politie had de situatie zich de laatste jaren eindelijk wat gestabiliseerd. Maar toen klonken er waarschuwingen. De Latin Kings waren verbolgen over de toenemende sociale uitsluiting en het 'gebrek aan respect' van de kant van de politie. Ze waarschuwden dat er spoedig bloed zou vloeien op straat. Er braken een aantal korte gevechten uit en de geschiedenis leek zich te gaan herhalen. Meerdere voor-
aanstaande ex-bendeleiders die in mijn gemeente kwamen, bevestigden dat er een bendeoorlog dreigde en gealarmeerd nam de politie contact met me op. Als *police chaplain* (pastoraal werker in dienst van de politie) had ik in het verleden in verschillende ernstige situaties als bemiddelaar opgetreden. Ik had God krachtig zien werken onder bendeleden.

Via gesprekken met een aantal betrokkenen kwam ik in contact met een zakenman die zich inzette voor de relatie tussen de gangwereld en de lokale gemeenschap. Hij was opgegroeid met een van de belangrijkste Latin King-leiders en dankzij die connectie fungeerde hij nog weleens als bemiddelaar. Hij was bereid een ontmoeting te regelen met twee van de belangrijkste bendeleiders: Diablo en Shotgun. (Omwille van de privacy zijn dit niet hun echte namen.) Ik had hun gezichten vaak op posters in het politiebureau gezien. Nu ik echt oog in oog met ze stond, liep er een rilling over mijn rug.

Shotgun was een veertiger met een grimmige uitstraling. Hij leek geobsedeerd door moord en doodslag. Zijn tweede man, Diablo, was vooral stil, maar hield iedere beweging van mij nauwlettend in de gaten. Het tweetal werd vergezeld door Diana, een felle vrouw die niet op haar mondje was gevallen. Ik was ook niet alleen, maar had twee goede vrienden bij me: Todd White en Darren Wilson. Darren werkte op dat moment aan een documentaire over de kracht van God.

Shotgun had het niet zo op formaliteiten. Hij nam meteen het voortouw in het gesprek en beschreef in geuren en kleuren een gevecht dat in onze kerk had plaatsgevonden en de moord die in de hoek van ons gebouw was gepleegd. Hij wilde me duidelijk maken met wie ik te maken had. Zonder al te specifiek te worden, liet hij ons weten dat 'zij' op het punt stonden om 'met een passend antwoord' te komen. Hij vertelde me dat 'sommige mensen' van de bendes niet bepaald blij waren en dat er bloed zou vloeien als dat zo bleef. Hij zei dat veel mensen langzaam maar zeker 'erg opgefokt begonnen te raken' en voegde eraan toe: 'Als mensen niet oppassen, wordt het hier gevaarlijk.'

Ik had Shotgun eens geobserveerd in het park aan de overkant van de straat. Op een middag stapte hij met een vriend uit een auto en liep het overvolle park in. Al snel kwamen de andere mannen in het park een voor een naar hem toe om hem de hand te schudden, om het park daarna vlug samen met hun gezin te verlaten. Vrouwen duwden hun kinderwagens zo gauw ze konden het park uit en zo'n twintig minuten later was er niemand meer te bekennen. De mensen in onze buurt waren bang voor deze man.

Ik keek naar Shotgun en bedacht me hoeveel God van deze man hield. Ronduit zei ik hem: 'Ik weet dat er een oorlog dreigt, maar dat mag niet gebeuren.' De twee mannen keken elkaar aan. 'Dus dat is waarom je ons hier hebt uitgenodigd? Om te proberen deze oorlog te voorkomen?', vroeg Diablo. 'Nee', antwoordde ik. 'Ik vroeg jullie om hier te komen zodat jullie God leren kennen.'

Dit was duidelijk het laatste wat ze hadden verwacht. Diablo keek me verward aan, greep naar het kruisje om zijn nek en zei: 'Wat bedoel je? We weten wie God is!' Ik keek hem aan. 'Dat is misschien wel waar, maar je hebt Hem nog nooit meegemaakt op de manier die je nu gaat ervaren. Als jullie het toestaan, gaan we met jullie bidden, zodat

jullie God leren kennen.’ Ik wendde me tot de zakenman en vroeg hem: ‘Mogen we met jou beginnen?’

Deze zakenman is nu onderdeel van onze gemeente, maar op dat moment kende ik hem nauwelijks. Hij was een lange, goed gebouwde man die voorzitter was van het Latijns-Amerikaanse ondernemersnetwerk van onze regio. Misschien had hij een gematigd katholieke achtergrond; dat wist ik niet zeker. In ieder geval was het laatste wat hij deze middag van ons verwachtte dat we voor hem zouden bidden. Hij leek vooral verbaasd door het feit dat hij opeens in het middelpunt van de belangstelling stond. Gelukkig stemde hij toe, maar ik realiseerde me dat er veel op het spel stond. Als er niets zou gebeuren, wilde hij waarschijnlijk niets meer met me te maken hebben. Maar ik koos hem bewust als eerste, omdat hij onze tussenpersoon was en het vertrouwen van de bendeleiders had. Als hij een aanraking van God had, zou dit vertrouwen scheppen bij de anderen.

We begonnen te bidden: ‘Heer, we zegenen onze vriend.’ Terwijl we baden, herinnerde ik me dat hij vanwege een ongeluk aan rugklachten leed en ik kreeg de indruk dat ik voor zijn genezing moest bidden. Hij leed dagelijks pijn en die kon nauwelijks verlicht worden. Ik vroeg hem of zijn rug nog pijn deed en hij vertelde dat hij op dit moment pijn had aan zowel zijn rug als zijn schouder.

Ik zei ten overstaan van iedereen: ‘God gaat zichzelf aan je openbaren en je rug volledig genezen.’ We baden en geboden de rug om volledig te herstellen. Na een paar minuten vroegen we hem om zijn rug te bewegen om te zien of er verschil was. Ik kon Gods aanwezigheid in de ruimte voelen. Terwijl hij begon te rekken en te draaien, werden zijn ogen steeds groter. Hij ontdekte dat alle pijn en ongemak waren verdwenen en riep uit: ‘Het is weg! Ik kan het niet geloven. Het is jaren geleden dat ik geen pijn had. Waar is de pijn gebleven?’ Hij was totaal verbouwereerd. Zijn vriend Shotgun staarde hem aan. ‘Meen je dit serieus, man?’

De rest van onze ontmoeting bleef de zakenman stil. In gedachten verzonken hield hij zijn handen half voor zijn gezicht. Hij vertelde me later dat hij warmte en elektriciteit over zijn hele lichaam voelde komen terwijl we voor hem baden. Hij onderbrak ons die middag niet in wat we deden, hoewel hij me later vertelde dat hij zich er verre van comfortabel bij voelde.

Diablo had mij de hele tijd aangestaard, terwijl hij naar voren en achteren wiebelde op zijn stoel. Omdat ik hier ervaring mee had, kon ik uit een aantal dingen opmaken dat hij demonisch bezet was, maar ik zag in zijn gezichtsuitdrukking een groot verlangen. Het was alsof het voorval van zojuist iets van Diablo's afwerende houding had weggenomen. Hij leek wat minder hard en ik zag een soort wanhopige hunkering in zijn ogen, alsof hij dacht: 'Ik heb geen flauw idee wat dit is en ik vind het doodeng, maar ik wil het ook ...' Zijn wanhoop ging dwars door de duistere barrière van angst en vernietiging heen die zijn leven had gekenmerkt.

We wendden ons tot Shotgun. Ik vroeg hem: 'Kunnen we nu voor jou bidden?', en vervolgens: 'Heb je ook een dochter?' Ik ervoer dat de Heer me ingaf dat Hij de relatie tussen Shotgun en zijn dochter wilde herstellen. De man antwoordde: 'Ik heb twee dochters. Ze willen me allebei niet meer spreken.' Ik vroeg hem ook of hij pijn in zijn rug had, omdat ik de indruk kreeg dat de Heer ook die pijn wilde genezen. Hij vertelde: 'Ik ben een tijdje terug in mijn rug geschoten; daar heb ik nog altijd last van. Een van mijn tussenwervelschijven is verbrijzeld.' Mijn vriend Todd White, die naast me zat, vroeg Shotgun of een van zijn benen korter was dan het andere. Hij knikte voorzichtig en leek wat verbluft door wat er allemaal gebeurde.

Todd vroeg of hij Shotguns kortere been vast mocht houden. Hij legde Shotguns voet op zijn handen en sprak uit: 'Been, groei aan. Botten, spieren, huid; groei nu aan.' Het been werd

daarop zichtbaar langer. Diablo's ogen werden zo groot als schoteltes en hij stond op om het van dichtbij te bekijken. Iedereen was verbijsterd. 'Het is weer gelijkgetrokken', bevestigde Shotgun. Ook zijn rugpijn was volledig verdwenen. Ik keek hem met oprechte liefde aan. 'Weet je, wat God deed met je rug wil Hij doen met je hele leven.' De mannen keken elkaar aan en het leek alsof er iets was doorbroken. De sfeer in de ruimte was nu duidelijk anders.

Diablo was de volgende. Ik voelde dat God sprak over genezing voor zijn romp en Todd begon over Diablo's buik. Hij trok zijn shirt op en toonde ons de littekens van een schot in zijn buik. Hij miste een groot stuk vlees op de plek van de wond. We baden dat de pijn zou verdwijnen en spraken volledige genezing over zijn buik uit. Diablo keek verbijsterd en hij greep naar zijn buik. Hij vertelde dat hij daar warmte en elektriciteit voelde en dat hij dit al sinds hij bij ons binnenkwam over zijn hele lichaam had gevoeld.

We vertelden dat wat hij voelde vaak een teken was van Gods genezende kracht. Todd bad vervolgens dat Diablo's litteken zou verdwijnen. Wij zagen nadien weinig verschil, maar de twee benedeiders zwoeren dat het litteken voor ten minste vijftig procent was verdwenen. Ze waren zo verbouwereerd dat ze er stil van werden. Hun houding was totaal veranderd. De harde arrogantie waarmee ze waren binnengekomen, was verdwenen en er werd niet meer gevloekt en bedreigd.

Toen ik naar Diana keek, liet de Heer me iets zien van de geestelijke last waaronder ze gebukt ging. Ik zei tegen haar: 'Je hebt 's nachts vaak demonische aanvallen, waardoor je stemmen hoort en verschrikkelijke nachtmerries hebt.' De brutale Diana zei niets en knikte voorzichtig. We ervoeren dat de Heer haar wilde genezen van klachten aan haar maag en problemen met haar spijsvertering. Ze bevestigde dat ze ook hier last van had.

Ik vertelde haar: ‘Diana, God houdt van je en wil je genezen. We kunnen voor je bidden dat deze problemen verdwijnen.’ We begonnen te bidden en bevalen de demonische geesten om haar in Jezus’ naam te verlaten. Toen we deze geesten met autoriteit aanspraken, begon Diana hevig te zweten. Ze klapte dubbel in haar stoel alsof ze voorover werd gedrukt, hapte naar adem en slaakte een diepe zucht. Op dat moment leek het alsof er een last van haar afviel en haar gezichtsuitdrukking veranderde.

We vroegen haar of ze het gevoel had dat iets uit haar weg was gegaan en ze knikte instemmend. We vertelden haar: ‘Dit moeten we eigenlijk verzegelen, zodat het niet terugkeert. Daarvoor is het belangrijk dat je Jezus aanneemt als je Heer. Wil je dat?’ Diana knikte en gaf aan dat ze dit wilde. We keken ook de anderen aan en ik zei: ‘Dat geldt voor jullie allemaal. Als je wilt bidden en je leven aan Jezus wilt geven, dan zal Hij doorgaan met je genezing en je vrijmaken op elk gebied van je leven.’ Allemaal zeiden ze ja. Ik vroeg hun om een zondaarsgebed na te bidden, zodat ze Jezus tot Heer van hun leven konden maken. Vooral Shotgun, die achter Diana stond, schreeuwde het gebed bijna en vroeg God met grote passie om hem *elke* zonde die hij had begaan te vergeven.

De zakenman, Shotgun, Diablo en Diana bezoeken sindsdien iedere zondagochtend onze gemeente. Ze gaan ook vriendschappen aan met mensen in onze wijk. Vooral Shotgun is totaal veranderd. Toen ik hem voor het eerst ontmoette, werd hij beheerst door een geest van de dood. Waar hij voorheen boos en leeg oogde, straalt hij nu vreugde uit. Hij is een enorme grappenmaker en vaak de eerste om bezoekers in onze gemeente te verwelkomen.

Diana heeft sinds dat moment geen zondagochtendienst gemist en getuigt vrijmoedig over Jezus tegen iedereen die ze kent. Ze heeft haar hele familie naar onze kerk meegenomen.

Shotgun en Diablo brachten een aantal andere mannen van de straat voor gebed naar onze gemeente. Ook deze mannen besloten hun bende achter zich te laten om Jezus te volgen. Nog wekenlang bleven deze voormalige Latin King-leiders me bellen om me te vertellen dat ze Gods aanwezigheid ervoeren waar ze ook kwamen – tijdens het wakker worden, onder de douche, tijdens het eten, op ieder moment van de dag. Een van hen vertelde me: ‘Robby, iets beters bestaat niet.’ Huilend zei hij: ‘Ik snap het niet, maar ik kan niet stoppen met huilen als ik bedenk hoe Jezus mij heeft veranderd. Ik wil dat de hele wereld weet dat Jezus mensen compleet kan veranderen!’

Er brak geen bendeoorlog meer uit na onze ontmoeting. Maar zowel Shotgun als Diablo worden nog achtervolgd door hun verleden. Iedere zondagochtend dat ze onze gemeente bezoeken, stoppen er politieauto’s bij ons kerkgebouw. Toch blijven deze mannen God aanbidden, groeien ze in Christus en leiden ze steeds meer mensen tot Hem. Het is wonderlijk hoe God werkt.

Toen iedereen aan het eind van onze ontmoeting Jezus had aangenomen, zei ik: ‘Wat hier zojuist is gebeurd, zal deze stad veranderen.’ Ik had toen nog niet door dat dit een profetisch woord was. Deze ontmoeting vond eind 2011 plaats en begin 2013 haalde het de nationale media dat er in Aurora in 2012 geen moorden waren gepleegd. Dat was sinds 1946 niet meer voorgekomen.¹

Een ander interessant detail is dat we onze gemeente ruim vijftien jaar geleden zijn begonnen in de woonkamer van Diana’s zus Bobbie. Ik herinner me dat Bobbie ons destijds vroeg om te bidden dat Diana Jezus zou leren kennen en zich zou bekeren van haar oude leven. Zo veel jaar later had ik het voorrecht om Diana tot Hem te leiden. Diana en ik ontdekten pas later dat we toen al voor haar redding hadden gebeden.

De gevolgen van onze ontmoeting met de benedeleiders werden een geweldig getuigenis in ons stadsdeel. Ze waren onderdeel van een lange reeks veranderingen die God gaf sinds onze gemeente van start ging in Aurora. Vaak was het vechten tegen de bierkaai. Zo zijn er verschillende inbraken gepleegd in ons kerkgebouw en is mijn auto meerdere keren gestolen – zelfs twee keer door leden van onze gemeente. We kampten door de jaren heen meermaals met financiële tegenslagen en het was moeilijk om mensen bijeen te brengen die toegewijd waren aan onze visie. We kenden pijn en moeilijkheden – maar te midden van dat alles zagen we telkens opnieuw ongekende doorbraken. God genas mensen, transformeerde families, herstelde huwelijken, voorzag in banen en bracht verandering in Aurora. Hij maakte de stad tot een plaats van hoop waar mensen vanuit het hele land en zelfs de wereld naartoe komen om getraind en toegerust te worden.

Stilgezet door God

Misschien heb jij ook geweldige doorbraak en transformatie meegemaakt en verlang je ernaar deze dingen op regelmatige basis te zien. Je vraagt je af of het ‘normale’ christelijke leven kan lijken op het leven dat Jezus leidde. Wellicht vind je het moeilijk om je in te leven in de criminele context van het verhaal dat ik je zojuist vertelde. Je denkt misschien: waarom beantwoordde God *mijn* gebeden voor genezing niet, terwijl Hij deze benedeleden direct genas? Of je vraagt je af: hoe werken dit soort zaken op de plek waar ik woon? Hoe pas ik dit toe op mijn werk of op school? Misschien zoek je naar antwoorden en handvatten. Je verlangt ernaar dat het Koninkrijk van de hemel in jouw omgeving doorbreekt.

Toen God me voor het eerst gebruikte om iemand te genezen, was ik een ontmoedigde jongerenwerker in een kleine, slecht functionerende gemeente. Ik geloofde in theorie

dat God wonderen kon doen en ik had in mijn jeugd dingen gezien die me deden verlangen naar meer. Toch was ik afgehaakt vanwege overdrijvingen, manipulatie en misbruik die ik in veel bedieningen had meegemaakt. Ik wist dat ik God wilde volgen, maar ik had een passieve houding en verwachtte weinig.

Een van de belangrijkste waarden in het Koninkrijk van God is trouw, maar wat heb je daaraan als je geen geloof hebt? Ik was trouw aan mijn taken in de gemeente, maar ik had geen besef van de autoriteit waarin ik kon wandelen – een autoriteit die niet ons eigen belang dient, maar dat van een wereld in nood.

Toen God me aansprak, dacht ik aan niemand behalve mijzelf. Ik werkte als jeugdpastor, maar mijn visie voor de bediening was verflauwd door de hoeveelheid telefoontjes en dagelijkse karweitjes die mijn dagen vulden. Op deze specifieke dag had ik een verschrikkelijk humeur. Ik voelde me niet gewaardeerd door mijn voorganger en zijn gezin en had het gevoel dat ik mijlen verwijderd was van God en alles waartoe Hij me had geroepen. Boosheid en pijn voerden de boventoon. Het was geen al te beste dag in mijn leven als volgeling van Christus.

De telefoon ging en ik nam lusteloos op. Waarschijnlijk weer een verkoper, dacht ik, of een boodschap die ik moet doorgeven. De vrouw aan de andere kant van de lijn stelde zichzelf aarzelend voor. 'Weet u, ik weet eigenlijk niet wat ik moet vragen ... ik ga niet naar een kerk. En ik ben eigenlijk niet eens christen', zei ze verontschuldigend. 'Ik heb gewoon in de telefoongids naar een kerk gezocht, want mijn vader ondergaat op dit moment een hartoperatie. Hij is er slecht aan toe en de artsen verwachten niet dat hij in leven blijft. We moesten erop aandringen om de operatie door te laten gaan.'

Ze klonk broos en ten einde raad terwijl ze vertelde dat het haar vaders derde bypassoperatie was, en dat dit waarschijnlijk

het einde van zijn leven betekende. Ze wist niet wie ze om hulp kon vragen, maar kreeg de ingeving om een kerk te bellen. Ze hoopte dat iemand een kaarsje wilde branden, de rozenkrans voor haar vader zou bidden, een psalm zou zingen of een gebed zou bidden voor zijn laatste ogenblikken op aarde.

Terwijl ze probeerde te verklaren waarom ze contact met ons opnam, kon ik merken dat ze zich schaamde. Misschien had ze zelfs spijt dat ze überhaupt had gebeld. Het klonk ook alsof haar vader het sowieso niet zou overleven. Met tegenzin zei ik: 'Ik kan wel voor hem bidden ...' Eerlijk gezegd wilde ik het liefst zo snel mogelijk weer ophangen. Ik verwachtte niet dat mijn gebed enig effect zou hebben. Toen ik begon te praten, leek het wel alsof ik op zijn begrafenisdienst sprak: 'Heer, sta de familie van deze man bij in deze moeilijke tijd. U bent dicht bij de gebrokenen van hart. Help ze, troost ze en sta ze bij in hun verdriet.' Ik dacht: waarom zou God hem willen genezen? Hij is niet eens gelovig. God geneest zelfs zijn eigen kinderen zelden.

Toen sprak God tot me en zei iets wat ik niet begreep: 'Neem een risico.' Het was geen hoorbare stem, maar een sterke indruk. Op dat moment had ik slechts een paar keer in mijn leven meegemaakt dat God tot me sprak. Maar ik werd zo afgeleid door mijn eigen zorgen dat het me stoorde. Ik vroeg me af wat Hij hiermee kon bedoelen. Toen drong Hij opnieuw aan: 'Neem een risico.' Ik dacht: wat moet ik doen? Deze mensen zijn niet eens christen. Er is geen risico te nemen. Op dat moment kreeg ik deze Bijbeltekst in gedachten: 'Doe uw mond wijd open en Ik zal hem vullen' (Ps. 81:11). Zonder enig idee wat ik moest zeggen, opende ik mijn mond en zei: 'Ik hoor dat God zegt ...' en daarna: '... dat Hij je vader volledig gaat genezen en hem een geheel nieuw hart gaat geven. En niet alleen dat, maar zelfs nieuwe longen.' Dit was gek! Ze had niets verteld over de longen van haar vader.

Heb je jezelf weleens iets horen zeggen waarvan je wenste dat je het weer ongemerkt terug kon nemen en elk idioot woord kon deleten? De meeste getrouwde mannen weten nu precies waar ik het over heb. Zodra ik me bewust werd van wat ik had gezegd, raakte ik in paniek en probeerde ik terug te krabbelen: 'Wacht even! Je moet wel weten dat ik nog nooit heb gezien dat iemand door mijn gebed werd genezen. Vaak zijn mensen voor wie ik heb gebeden zieker geworden en soms zelfs overleden. Ik weet dat God de dingen *kan* doen die ik net bad, maar daar heeft Hij mij nog nooit voor gebruikt. Wat ik zojuist zei, zal waarschijnlijk niet gebeuren.' Ik kreeg het doodsbenauwd. Wat als deze vrouw nu hoopvol was en enorm teleurgesteld werd? Dat zou allemaal mijn schuld zijn.

Ze onderbrak me: 'Je zei dat God mijn vader een heel nieuw hart gaat geven?' Stotterend begon ik: 'Ja, maar ...' Ze kapte me af met een kort: 'Dank je!' en hing op. De moed zonk me in de schoenen. Wat dacht ik in hemelsnaam? Ik had de pijn van deze vrouw totaal niet verlicht. Wat als ze een schadevergoeding van de gemeente zou eisen? Ik was immers geen genezer!

Toen ze me uren later opnieuw huilend belde, schrok ik vreselijk. Ik kon eerst niets opmaken uit haar woorden en dacht: 'Oh nee, ik heb haar vader gedood met mijn gebed. Waarom heb ik ook voor hem gebeden?' Ik begon mijn excuses aan te bieden: 'Het spijt me zo dat dit is gebeurd. Mijn oprechte deelneming ...'

'Waar heb je het over? Deelneming waarmee?', stotterde ze. Ik kon haar door het gesnik maar net verstaan en ik wist niet zeker of ik haar goed had gehoord. 'Je vader,' zei ik, 'is hij ... overleden?' Ze antwoordde: 'Nee! Het gaat geweldig met hem!' Dit was het laatste wat ik had verwacht. 'Echt waar,' begon ze te vertellen, 'toen de artsen hem opereerden, ontdekten ze dat hij een volledig nieuw hart had!' Ze vertelde hoe haar vader een aantal jaren geleden een nieuwe hartklep

had gekregen. Het was een varkenshartklep, zoals vaker wordt gebruikt bij transplantaties, maar die bleek nu verdwenen. Zelfs het litteken van de vorige operatie was weg. De arts vertelde dat dit het hart van een dertigjarige man was. Ik was volledig overrompeld. Droom ik, of is dit echt?, vroeg ik me af.

Ze vervolgde: 'Ik had je dit niet verteld, maar ook zijn halve long was operatief verwijderd. Je zei dat God hem een nieuwe long zou geven. Tijdens de operatie zagen ze ook dat hij een hele nieuwe long had!' Ik bleef me afvragen of ik droomde. 'Weet je het zeker?', vroeg ik. 'Weet je het *echt* heel zeker?' God had deze man genezen en het was te veel voor me om te geloven. 'Ik moet het medische verslag inzien.' 'Weet jij echt heel zeker dat je een voorganger bent?', was haar reactie op mijn ongelof.

De zondag erop kwam ze met haar hele familie naar onze gemeente. Ze nam zelfs de medische verslagen mee van voor en na de operatie. Door die ervaring besloot haar hele familie Jezus te gaan volgen.

Voor mij was dit de goddelijke ingreep waarnaar ik als tiener al verlangde. Ik zag de realiteit van Gods kracht en zijn verlangen om door ons heen te werken. Die realiteit had ik altijd naast me neergelegd. Ik had nog nooit veertig dagen gevast en ook geen diepgaande Bijbelstudie gedaan. Ik had een lauwe houding voordat deze vrouw mij belde – niets leek bijzonder heilig of geestelijk die dag. Terwijl ik over deze ervaring nadacht, bleef ik me afvragen: 'Heer, waarom gebruikte U mij hiervoor? Ik kan dit helemaal niet.' Ik er-voer dat de Heer zei: 'Robby, ik ben alleen maar op zoek naar mensen die beschikbaar zijn.'

Zijn deel en ons deel

Gods geschenk aan ons is zijn kracht; ons geschenk aan God is beschikbaarheid. Hij zegt tegen ons: 'Jij bent aan zet. Jij moet

Over de auteur

Als kind van een zendingsechtpaar in Japan raakte Robby al op jonge leeftijd vertrouwd met het werk in dienst van de Heer. Op zijn twaalfde startte hij kinderwerk in de gemeente van zijn vader. Toen hij zestien was, ging hij aan de slag als jeugd-pastor. Robby: 'Op heel jonge leeftijd wist ik al dat God me riep om voor Hem te werken. Volgens mijn ouders zei ik vanaf mijn tweede al dat ik later zendeling wilde worden.' Het grootste deel van Robby's leven heeft in het teken hiervan gestaan.

Robby trouwde in 1992 met Angie. Samen stichtten ze in 1993 de Vineyard Church in een arme stadswijk in Aurora, Illinois, en gaven daaraan leiding tot 2013. Ze ervoeren het als Gods roeping om juist in deze wijk een gemeente te starten en mochten veel mensen tot Jezus brengen door evangelisatie met tekenen en wonderen. Hun schatting is dat meer dan de helft van de mensen die de diensten in de Vineyard-gemeente bijwonen, nieuwe gelovigen zijn. Driekwart van deze mensen is tot geloof gekomen dankzij een ervaring met krachtevangelisatie.

'Naast het oprichten en leiden van deze gemeente heeft God me geroepen om lokale kerken op te bouwen en handvatten te geven voor het binnenhalen van de oogst', vertelt Robby. Hij geeft training en onderwijs over de profetische bediening, genezing, het ervaren van Gods aanwezigheid en bevrijding van demonische machten. Robby kan met plezier honderden verhalen vertellen over zijn persoonlijke ervaringen, waarbij God hem en anderen gebruikte om mensen door middel van tekenen en wonderen een doorbraak te geven.

Sinds 2013 werkt Robby als fulltime schrijver en spreker, tegenwoordig vanuit de Vineyard Church of Central Illinois. Hij heeft meer dan dertig landen over de hele wereld bezocht om de Kerk daar op te bouwen en te versterken. Hij heeft in

tal van islamitische landen gewerkt, waaronder twee van de gevaarlijkste landen ter wereld (volgens de top tien van Voice of the Martyrs).

Over Robby's werk is geschreven in Charisma Magazine, Revival Magazine en Inside Worship. Daarnaast is hij te zien in de documentaires van Darren Wilson *Furious Love* en *Father of Lights*. In 2013 schreef Robby zijn eerste boek, *Do What Jesus Did (2018: Arrowz, Doe wat Jezus deed)*. Recent is van hem een tweede titel verschenen: *Do Greater Things (2018: Baker)*.

Robby Dawkins

www.robbydawkins.com

HET NORMALE CHRISTELIJKE LEVEN

Bij 'doen wat Jezus deed' denken we direct aan naastenliefde en sociale gerechtigheid, maar Jezus volgen is natuurlijk meer dan dat. Hij beval zijn discipelen ook: 'Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit' (Mat. 10:8). Die opdracht was niet alleen voor hen, maar ook voor ons.

De auteur beschrijft vanuit zijn eigen ervaringen hoe zo'n avontuurlijk leven eruitziet. Hij neemt je mee naar de sportschool, het winkelcentrum en het eetcafé en laat zien hoe God jou daar wil gebruiken.

Maar wil je de kracht van het Koninkrijk zien en ervaren, dan moet je risico's nemen en krijg je ook te maken met falen en teleurstelling. Dat is niet erg. Onze taak is om beschikbaar te zijn, het resultaat is verder aan Hem. Doen wat Jezus deed is het normale christelijke leven – ook voor jou!

ROBBY DAWKINS is de oprichter van Vineyard Church of Aurora, Illinois, waarvan hij tot 2013 voorganger was. Onder zijn voorgangerschap groeide de gemeente vooral doordat mensen tot geloof kwamen na een genezing of een andere aanraking van God. Momenteel geeft hij wereldwijd training en onderwijs over evangelisatie met tekenen en wonderen als levensstijl. Hij heeft hiervoor al meer dan dertig landen bezocht, waaronder ook islamitische. Robby en zijn vrouw Angie hebben zes zonen en wonen in Texas.

